Uhud Harbi'nden önceki gece babam beni yanına çağırdı ve "Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahâbîlerinden ilk öldürelecek kişinin ben olacağımı sanıyorum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hariç, benim için geride bırakacağım en kıymetli kişi sensin. Borçlarım var, onları öde. Kardeşlerine daima iyi davran!" dedi.

Câbir b. Abdillah -radıyallahu anhuma- şöyle dedi: Uhud Harbi'nden önceki gece babam beni yanına çağırdı ve "Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahâbîlerinden ilk öldürelecek kişinin ben olacağımı sanıyorum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hariç, benim için geride bırakacağım en kıymetli kişi sensin. Borçlarım var, onları öde. Kardeşlerine daima iyi davran!" dedi. Sabahleyin babam ilk şehid düşen kişi oldu. Bir başka şehid ile birlikte onu bir kabre defnettim. Sonra onu bir başkasıyla aynı kabirde bırakmayı içime sindiremedim. Altı ay sonra onu kabirden çıkardım. Bir de ne göreyim; kulağı(nın bir kısmı) hariç, tüm vücûdu kendisini kabre koyduğum günkü gibiydi. Onu yalnız başına bir mezara defnettim.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Gecelerden bir gece Abdullah b. Harâm -radıyallahu anh- oğlu Câbir'i uyandırdı. Ona şöyle dedi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile savaşta ilk öldürelecek kişinin ben olacağımı sanıyorum. Bu da Uhud Gazvesi'nden az bir zaman önce idi. Sonra ona vasiyette bulundu ve "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hariç, benim için geride bırakacağım en kıymetli kişi sensin," dedi ve ödenmesi gereken borçlarını ödemesini, kardeşlerine daima iyi davranmasını vasiyet etti. Sonra gazve oldu ve Abdullah -radıyallahu anh- öldürüldü. O gün öldürülenler yetmiş erkekti. Müslümanların her biri için kabir kazmaları zordu. İki ya da üç kişiyi bir kabre defnediyorlardı. Abdullah b. Harâm ile başka bir adam defnedildi. Lakin Câbir -radıyallahu anh-'ın gönlü bu işe razı olmadı ve babası ile onunla defnedileni ayırdı. Defnedildikten altı ay sonra kabrini kazdı ve onu sanki bugün defnedilmiş gibi buldu. Kulağının bir kısmı hariç, tüm vücûdu kendisini kabre koyduğu günkü gibiydi. Onu yalnız başına bir mezara defnetti.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3462